

ikke omtalt, og det ærede Medlem fandt det naturligt, at man blot førte videre. Men det gaar ikke an at lægge et saadant Indhold ind i de ældre Love, som netop have en Opgørelse for Oje. Det er en Ufuldkommenhed i den ældre Lovgivning, at den lod henstaa i det usikre, hvoreledes man skulde forholde sig med Driften naar det kom til Indløsning af Koncessionen, og derfor er dette Forhold ordnet paa saa ufuldkommen Maade.

De tre første Vædringsforslag give mig ikke Anledning til Bemærkninger. — Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 4 skal jeg sige, at den ærede Forslagsstiller jo mener, at det bestaaende Forhold er det, at Koncessionen til enhver Tid kan ekspropriéres, og det benægter jeg ikke, men det ærede Medlem vil se, at det er noget andet end det, han foreslaar. Jeg har i ethvert Tilfælde søgt at forklare, hvorfor det er noget andet. Sagen er den, at ved en Ekspropriation forstaar jeg en Indstriden fra det offentlige Side, hvorved hele Forholdet bringes til at ophøre, og ingen kommer til at føre paa Sporvejen herefter. At det kan sammenlignes med, hvad det ærede Medlem foreslaar, at Kommunen til enhver Tid skal kunne tage Sporvejen og føre videre med den, kan jeg ikke erkende. Jeg skal nemlig gøre opmærksom paa, at det Forslag der er stillet under Nr. 7, og som jeg ikke har noget at erindre imod, gaar ud paa, at Koncessionen maa have en vis Tid, og at den længste Tid er 20 Aar. Det har sin Betydning med Hensyn til Indløseligheden til sin Tid. Nu har man formuleret Forholdet saaledes, at Indløsning skal ske til den Værdi, som ubillige inden Retten udmeldte Mænd skønne, at Anlægget har paa den Tid, Overdragelsen finder Sted, og med Hensyn til en Drift af Sporvejen. Det er ikke væsentlig forskelligt fra det, der er foreslaaet af Regeringen, og jeg har som sagt ikke noget imod det at erindre, men jeg vil gøre opmærksom paa, at her er et helt andet Forhold end det, der vil foreligge efter en Ekspropriation, thi her vil man ikke tage Hensyn til den Kurs, hvori Selskabets Aktier staa. Man tager Hensyn til Anlæggets Værdi i Djebikket og den Betydning, det har for den fremtidige Drift, men man tager ikke Hensyn til Aktiernes Pris. Gaar man derimod over til det ærede Medlems Forslag, maa man billigvis tage en saadan Pris i Betragtning. Nu gør man det ikke, fordi man har givet vedkommende 20 Aars Frist, saa at de vide, hvad der venter dem efter 20 Aars Forløb.

Vædringsforslagene Nr. 5, 6, 7 og 8 behøver jeg ikke at udtale mig videre om. — Med Hensyn til Nr. 9 kan jeg i det hele henholde mig til de almindelige Bemærkninger, som jeg har fremsat. Det ærede Medlem foreslaar, og det bliver for mig Hovedbestemmelsen, at „naar Kommunen har overtaget Anlægget enten med eller uden Driftsmateriel og øvrigt Tilbehør, kan den selv fortsætte Driften eller overlade dens Fortsættelse til andre, uden at nogen Forsømmelse af Eneretten dertil er fornøden“. Det vil jeg ikke kunne tilraade at vedtage.

Vædringsforslaget under Nr. 10 har jeg ikke noget at erindre imod, saaledes som det nu er redigeret; Ministeren er ganske sikkert kommen ind i dette Stykke med en Afgørelse, men under de Vilkaar, som ere stillede her, kan det nok gaa.

At jeg ikke kan støtte Vædringsforslaget Nr. 11, vil jo fremgaa af de Bemærkninger, jeg i Almindelighed har tilladt mig om denne Sag. Jeg misliker ingenlunde, at de ærede Herrer, som have stillet dette Forslag, have villet varetage Statens Interesse og have syntes, at det var rart, om Staten kunde betinge sig en fremtidig Indløsning eller Overtagelse af Anlægget. Det er en Ret, som er af højt præker Bestaand, og som Staten som sagt ved den senere Lov af 1875 har erklæret ikke at ville forbeholde sig herefter. Jeg tror ikke, man vil gøre Sagen en Tjeneste ved at vedtage dette Forslag, og jeg tror, at det i og for sig indeholder en Uretfærdighed og en Fortolkning af ældre Love, som jeg ikke kan være med til at anbefale. Jeg maa altsaa meget indstændig tilraade, at man stemmer imod Vædringsforslaget Nr. 11. — Det samme gælder i endnu langt højere Grad Vædringsforslaget under Nr. 13; det behøver jeg ikke videre at udvifle. — Vædringsforslaget under Nr. 12, stillet af to ærede Medlemmer, deriblandt af den ærede Ordfører, kan jeg tilraade at vedtage. Det stemmer godt med de Udtalelser, jeg har tilladt mig at fremsætte om Sagen i Almindelighed. — Altsaa: Jeg maa fraraade at stemme for Vædringsforslagene under Nr. 4, under Nr. 9, under Nr. 11 og under Nr. 13; de øvrige Forslag kan jeg tiltræde.

Ruben: Naar jeg tager Ordet og tillader mig at gøre nogle saa Bemærkninger, er det for at anbefale Vædringsforslaget under Nr. 11 til Vedtagelse af det høje Ting og for at henstille til ærede Medlemmer, om de dog ikke maatte finde det rigtigt at stemme for dette Vædringsforslag og